

גיליון

אשריכם ישראל

מאמרים וסיפורים אקטואליים
משיחותיו וכתביו של מגיד המישרים

הרב שמועון גוטסמן שליט"א

גיליון כסלו תשפ"ג

קו השיחות והחיוקים: 077-260-9134

**לתרומות, לתגובות, להזמנת הרצאות ולרכישת הספרים
ניתן להתקשר: 08-9743208 \ 0527608955**

ניתן לקבל את הגיליון בדוא"ל: 089743208A@gmail.com

תוכן המאמרים:

כך נהפוך ניסיונות לניסים - עמ' ד'

מי זכה לפרוטקציה | תפקידנו ברגעים הקשים
 מכתב מבהור ישיבה | עוד סיפור מבו ישיבה
 כך התפוצץ הדוד שמש | בושם יוקרתי בבית הכסא
 משה רבינו התפלל עלינו! | מה נלמד מנרות החנוכה
 מה נלמד מאשת לוט | העיזה שיצאה לפנסיה

סיפורים מובחרים מעוצמתה של תפילה - עמ' ט'

נס קפה קר | איך הכסף הגיע | ארוחת צהריים מן השמים
 הדפיקות על הדלת | הסמוך על שולחן אביו | עד שנרגיש חסרי אונים
 אפילו חרב חדה | השחקן שהציל ישיבה
סיפור מכלי ראשון על מרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל: האברך שניצל מהשריפה
 הסידור שנפל מעורת נשים | כך ניצל האסיר ממוות
 "תחיית המתים" בזמנינו | קפיצת הדרך.

כך נהפוך ניסיונות לניסים

מי זכה לפרוטקציה

מאות אנשים צבאו על הפתח על מנת לזכות להיכנס אל הקודש פנימה ולהתברך ממרון צדיק הדור, התור התארך עד לאמצע הרחוב, כל אחד בתורו נכנס לרגע קט ומייד התבקש להתקדם ולפנות את המקום לבא אחריו. ולפתע ארע דבר חריג שעורר את סקרנות כולם, בחור צעיר שהגיע זה עתה נדחק בין כל ההמונים וניגש לגבאי, הוא לחש משהו לאוזנו ומייד התרומם הגבאי וניגש עם הצעיר היישר אל חדרו של הצדיק, לא די בכך שהלה עקף פתאום את כולם ונכנס ישר אל הצדיק, אלא שבאופן נדיר הוא נשאר בחדרו של הצדיק לא פחות מעשרים דקות!

מאורע נדיר ומופלא אשר הותיר את כולם סקרנים, על מה ולמה זכה הצעיר לפרוטקציה וכבוד שכזה? אחד הסקרנים תפס אומץ וניגש היישר אל הצעיר כשיצא מהצדיק ושאל אותו: מה נשתנה? מדוע זכית לפרוטקציה ויחס מועדף וכה חריג? השיב לו הצעיר בסבלנות: אני אמנם צעיר לימים, ובאופן אישי לא מגיע לי אף יחס מועדף, אך היום הייתי שליחו האישי של אחד מגדולי הדור שביקש ממני להכניס לצדיק שאלה דחופה, ולכבוד המשלח שלי קיבלתי את כל הפרוטקציה הזאת, הצדיק ששמע של מי אני שליח כיבד אותי בכבוד מיוחד והותיר אותי בחדרו זמן מכובד.

אמרו צדיקים זיע"א שזהו סוד ברכת המצוות בו אנו מברכים "אשר קדשנו במצוותיו", אנחנו כשלעצמנו לא ראויים לזכות הגדולה הזאת לקיים מצוות כל כך קדושות, ומעצמנו אין לנו את הכוחות לנצח יצר כל כך גדול, ואין לנו את היכולת להשפיע במעשים שלנו על כל העולמות, אבל היות ושלוחים של הקב"ה אנו הרי שכל מעשינו מגיעים מכוחו של המשלח הגדול, וראויים הם לכל הדברים הללו.

יסוד זה יכול לתת לנו כוח גם בזמנים קשים, כשנדמה שאין לנו את הכוחות לעמוד בכאלו

קשיים וניסיונות. זכור! אתה לא עושה שום דבר לבד, עומד מאחוריך משלח ענק שבזכותו תזכה לקבל עזרה וסיוע עד ההצלחה המובטחת. (עפ"י

"שיחות התחזקות" שבת עמ' רכו)

תפקידנו ברגעים הקשים

הבעיה היא שבשעת ניסיון נדמה לאדם שאין סיכוי שהוא ייצא מזה בלי נזק, אבל האמת היא שכל ניסיון הוא לזמן קצר, ואם מחזיקים מעמד, מכופפים את הראש בפני רצון ה', ולא מתייאשים מהישועה, אזי מאוד מהר יוצאים מהניסיון בס"ד. וכך מבואר בספרים הקדושים גם בהקשר לאכילת אדם הראשון ע"ה מעץ הדעת, שאם היה מחכה שלוש שעות! רק עד שבת! הרי שכבר היה מותר לו לאכול מן העץ. אך השי"ת לא גילה לו שהניסיון הוא רק לשלוש שעות. וכך הוא בכל ניסיון שבא על האדם, שבזמן הניסיון לא רואה האדם איך פתאום הניסיון יכול להסתיים. וכמו שאומר הרה"ק מקאצק זצ"ל: בא לך תאוה ורצון לעשות עבירה? תמתין רק חמש דקות! תמתין קצת ותראה שהיצר יעזוב אותך. (עפ"י ספר באר הפרשה)

ומביא בזה כ"ק מרן האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א חיזוק עם רמז נפלא, (יד"ק ח"ג עמ' תכו) ממה שמביא רש"י הק ע"ה (ויקרא כג, לו) על שמיני עצרת: "עצרת הוא, עצרתי אתכם לי, כמלך שזימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע זמן להפטר, אמר, בני בבקשה מכם עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידתכם". ויש בזה רמז שבכל יום מתגבר היצר על האדם ובא לו בטענה חדשה לפתותו, אמנם העצה היא לדחות אותו בכל פעם ליום אחד ולומר לו: תן לי יום אחד להתנהג כמו שצריך ומחר אשמע לך... וככה כל יום לדחות אותו עוד ועוד, וזהו "עכבו עמי עוד יום אחד", שבכל יום צריכים לעכב את היצר הרע ביום אחד ולהשאר עם הקב"ה, וכשהקב"ה עוזרו ידחהו ליום נוסף, וכך יוכל לעבור כל ימי חייו בקדושה ובהתעלות.

חולשתי העיקרית הייתה באי מציאת מקום לשינה בחדר המתאים לרוחי וטעמי, מבחינת סגנון הבחורים איתם הייתי רוצה לשהות בפנימייה, באופן שיהיה לטובתי מבחינה רוחנית. לא פעם ולא פעמיים שקעתי בדיכאון על העניין הזה שהרגשתי שהוא חשוב מאוד למען התעלותי הרוחנית, וכבר כמה פעמים שנעשה שינוי בהרכב החדרים ונוצרה הזדמנות למצוא מקום יותר טוב לרוחי, אך בכל פעם לא הספקתי לתפוס מקום היכן שרציתי, הדבר כאב לי מאוד והשתדלתי להתחזק באמונה ובטחון מוחלט בבורא עולם שהוא מסובב כל הסיבות ועילת כל העילות, ולילה אחד קבלתי על עצמי שאם הקב"ה מוציא אותי מצרת נפשי אפרסם זאת ברבים, ואכן לא עבר הרבה זמן עד שבצורה נפלאה הסתדר העניין בחסדי השם על הצד היותר טוב, כשבבין הזמנים התקשר אלי אחד החברים ובישר שנמצא עבורי מקום בחדר הכי טוב שיכול להיות עבורי. באותו הרגע פרצתי בשבח והודיה לה' יתברך על כל חסדיו עימי, ובאמת זכיתי להיות בחדר שתמיד כיף לחיות בו, ובאמת מאז יצאתי מכל המשברים וקיבלתי אור חדש בחיים בישיבה. ב"ה מאז תחילת הזמן אני רק עולה ומתעלה. יהי רצון שנוכה כולנו לראות בטוב ה' וברוב חסדיו ונוכה לביאת משיח צדקנו אמן.

עוד סיפור מבין ישיבה

כעת אספר לכם סיפור נפלא שקראתי בעלון "מתיקות האמונה", העלון הזה הזדמן לידי בהשגחה פרטית מיוחדת, ושם מובא סיפור ממנו נלמד שכאשר יהודי פונה בתפילה לקב"ה תפילתו בוודאי תשנה את המצב לטובה, ולפעמים דווקא בדרך כל כך בלתי צפויה... וכך מסופר שם:

"שמי אברהם, אני בחור בן שבע עשרה, כעת סיימתי שיעור ג' בישיבה קטנה. כאשר יצאנו לבין הזמנים של חודש ניסן, הבחנתי בבחור אחד משיעור ב' שגר בשכונתי שהוא נמשך אחרי בחורים לא הגונים אשר רמתם הרוחנית רדודה. כשהדבר חזר על עצמו כמה פעמים, ניגשתי אליו וניסיתי לעורר את תשומת ליבו על הנוק הגדול שבזה. אך הבחור התייחס אלי בגאווה גדולה והחל

חיזוק עוצמתי מביא הרה"ק ה"נתיבות שלום" זצ"ל (בקונטרס על פורים) וזה לשונו: "כאשר אדם עובר משבר נפשי שהרע משתלט עליו, וכל העצות הנמרצות לא מועילות לו, ונפשו שבורה בקרבו בבחינת אלוקי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי, וכמה ששופך יותר דמו כמים ומקבל כל מיני קבלות והחלטות אינו רואה סימן ברכה, והוא מדוכדך ושבור ועומד אין אונים. במצבים כאלו יש רק עצה אחת, כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו, כך בטחו ולא בושו. מקור הבטחון הוא כי השי"ת הוא עם יהודי בצרה בגשמיות וברוחניות. הבטחון מציל יהודי אפילו בשעה שהתפללות לא מתקבלות, כי כך בטחו ולא בושו. הכח שעוקר את נקודת הרע שהשתלטה על האדם, היא האמונה והבטחון בנצחון הסופי של הטוב על הרע, וכן האמונה בקשר שבין יהודי לאביו שבשמים, ש"מים רבים" הם התאוות הרעות – "לא יוכלו לכבות את האהבה", ובכח הדביקות הזאת יגרש את הרע, כי המחובר לטהור טהור".

מכתב מבחור ישיבה

לחיזוק התפילה והבטחון להיוושע ברוחניות, שתמיד יכול הקב"ה בפתע פתאום לשנות את מזלו של האדם ולפתוח בפניו שערי חכמה ובינה, ושערי סיעתא דשמיא, ותפקידנו הוא לא להפסיק להתפלל, אצרף כאן מכתב שקיבלתי לפני זמן מה מבחור באחת הישיבות החשובות, והנה הוא לפניכם:

לכבוד המשפיע וכו' מאוד נהנתי לקרוא את העלון "אשריכם ישראל" היוצא כמידי חודש בחודשו, קריאתו מועילה מאוד ומקנה בטחון ואמונה בקב"ה. ברצוני לפרסם את סיפורי אשר הבטחתי לפרסמו ונושעתי.

לומד אני באחת הישיבות המוצלחות והטובות ביותר כאן בארץ הקודש תובב"ה המונה מאות בחורים ואלפי בוגרים המפארים את הכוללים. בהיכנס לישיבה פשוט אבדתי שם מרוב בחורים ובמיוחד בשיעור שלי המונה למעלה ממאה בחורים, ברוך השם מצאתי לי חברה עם הבחורים הטובים ביותר בעלי רמה אישית גבוהה, אולם

פשוט אמר לו: 'שיהיה לך לבריאות!' ואכל משאר המאכלים. לאחר סדר ג' ניגשתי אליו ושיבחתי אותו על התנהגותו בחדר האוכל ושאלתי אותו בהתפעלות איך זכה לסבלנות שכזאת? והוא ענה לי דבר מדהים: 'דע לך שכבר שבועיים אני מתבונן בך איך אתה מתפלל את שלושת התפילות בכל יום בכוונת הלב, וזה מכניס לי יראת שמים גדולה מאד. ודע לך שקודם לכן כמעט לא הייתי מתפלל כלל, אבל מאז שאני מתבונן בתפילותיך קיבלתי חשק להתפלל ולהתקרב גם אני להשם. בד בבד התמלאתי חרטה על התנהגותי הרעה שהייתה כלפיך בבין הזמנים, וחיכיתי לשעת הכושר להתפייס אתך.'

הייתי המום מדבריו, שבהם נתגלה לי שבדיוק בשבועיים הללו שאני מתפלל עליו, השם הסב את ליבו להסתכל עלי בדיוק בזמן התפילות שאני שופך עליו, והוא קנה מכך יראת שמים. כמוכן התפייסתי אתו וקבענו חברותא בכל יום."

משה רבינו התפלל עלינו

ובאמת עומדת לצידנו תפילתו של משה רבינו ע"ה שביקש מהשי"ת שיתן כוח לעם ישראל לעמוד בניסיונות, וכפי שרמז זאת הרה"ק מקאזניץ זצ"ל על הפסוק (במדבר י"ג, ל"ה) "ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך". ש"בנסוע" הוא מלשון ניסיון, דכמו שאדם עומד על סולם ורוצה לעלות למדרגה גבוהה יותר, אז כל זמן שעומד עדיין עם שתי רגליו על הסולם הרי הוא בטוח, ואף אם יבוא אחד וידחוף אותו אינו מפחד כל כך, אך בעת שעולה ממדרגה למדרגה ורגלו אחת באוויר, אזי אם יבוא אדם וידחוף אותו יש יותר סיכוי שהוא ייפול ארצה, וכך הוא דרכו של היצר לחפש את הרגעים הללו שאדם חפץ להתקרב יותר להשי"ת ולעלות במעלות, שאז מביא לו ניסיון, וניסיון הוא גם מלשון גדולה, שכשרוצה להתעלות שולחים לו משמים ניסיון לבחון אם הוא ראוי להתעלות. ועל כך התפלל משה רבינו ע"ה וביקש שבשעת "נסוע הארון" – כשעומדים עם רגל אחת באוויר, אז "קומה ה' ויפוצו אויביך" ויתחזקו בני ישראל כנגד היצר. (עפ"י ילקוט דברות קודש ח"ג

לבזות ולהשפיל אותי בנוכחות רבים, וכך אמר בדבריו: 'שתוק בחור עלוב שכמוך! מה אתה מרגיש מעצמך?! אתה חושב שבגלל שאתה בחור בשיעור ג' אתה יכול להעיר לי הערות?! תשב בפניה עם הבגדים הבלויים שלך!'. כמוכן אני עשוי מבשר ודם ועדיין לא זכיתי לדרגה שלא להיפגע ולא לקחת ללב את הדברים, ולכן הדברים פגעו בי עד עמקי נשמתני. והוא המשיך בדרכיו הרעים, ומיום ליום היה ניכר שפניו מתעוותות ואף מלבושיו השתנו לרעה. הדברים כאבו לי מאד ולבי נאכל מצער, הבנתי שהוא נמשך לרחוב ויותר לא נראה אותו בין חובשי בית המדרש...

אך כשחזרנו לישיבה בחודש אייר, הופתעתי מאד לראות את הבחור הזה מגיע לישיבה כשהוא לבוש כאחד הבחורים מן המניין, כאילו לא ירד כלל. עקבתי אחריו וראיתי שאמנם הוא לבוש כבחור ישיבה אך באמת הוא נשאר עמוק בתוך השחץ והגאווה בהם הוא היה שרוי בימי בין הזמנים. הבחנתי כיצד הוא פוגע בחבריו ומשפיל אותם על כך שאינם מבינים את הנלמד כמותו... שוב פעם לבי נאכל מצער, וחשבתי לעצמי שאין לי עצה רק להתפלל עליו, והבנתי גם שאני טועה בכך שאני מסתכל על הסרונותיו. ואכן מאותו יום פשוט עשיתי 'שמירת עיניים' מלהסתכל על הסרונותיו והתחלתי להתפלל עליו.

קיבלתי על עצמי שבמשך שבועיים עיקר תפילותיי יהיו עליו. ואכן כך למשך שבועיים עשיתי כמין צום בתפילות, הווי אומר שכמעט לא התפללתי על עצמי אלא בעיקר על הבחור הזה. עליו ביקשתי: 'אתה חונן' – שהשם ייתן לו שכל להתנהג כראוי, וכן 'השיבנו אבינו לתורתך' – כי אמנם הוא למדן גדול, אבל עם מדות כאלו הוא הרי נקרא כעת רחוק לגמרי מהתורה. 'סלח לנו' – סלח לו השם, 'ומהר לגאלנו' – גאל אותו מדרכים רעות, 'השיבה שופטנו' – שיזכה לישוב דעת ולשפוט את חייו כהוגן, ולהבין כמה ראוי לו להתרחק מדרכים עקלקלות, וכן על זה הדרך בשאר ברכות. בתום השבועיים נתקלתי במחזה מעניין מאד: בחדר האוכל בזמן ארוחת ערב, בחור אחד מהשיעור של הבחור הזה לקח לו את המנה, ולהפתעתי אלעזר

תשפ"ג), ומפני חובת שפתו המיוחדת אצטט לכם מלשוננו: יהודי שהיה ידוע כאדם חולני מאוד בעניין ניקיון יתר, והיה עורך קניות ושאר דברים עם כפפות, וכן כשמנשק לרב את היד הוא מנשק את ידו שלו וכו', והנה עוד בעיה חמורה הייתה לו שהוא פוחד מאוד מתקלות, והעיד בנו שגם כשהיו צריכים לעבור דירה, כבר חודשים ארוכים קודם כל הקרטונים היו כבר ארוזים, שמא תהיה תקלה ח"ו ביום ההובלה, וכן על זה הדרך. והנה בשבת קודש בזמן סעודה שלישית, מספרת לו אשתו שלשכן מלמעלה התפוצץ הדוד שמש, וכל הבית "הצפה", וכמובן לא שמה לב לאסון שגרמה לו ולעצמה, שהלה נכנס לדמיונות ולפחדים אודות מה יהיה אם ח"ו יקרה לו כדבר הלזה... והנה מיודענו לא שקט ולא נח מפחד זה, עד שקיבל על עצמו קבלה גמורה שיעלה לבדוק בכל יום שישי מה מצב הדוד שמש, ואם צריך גם ימרח עליו משחות ושמנים לפינוק וכיוצא בזה, והעיקר לשמור שלא יתפוצץ עליו בבא הימים.

וכך באמת היה עולה כל יום שישי לגג, בבחינת "אני לדודי ודודי לי", כלומר אני עולה לבדוק ומטפח את הדוד, והדוד לא מתפוצץ עלי... ואכן החזיק במנהג "קדוש" זה במשך כ-14 שנה. אך אחר הדברים האלה אירעה תקלה נוראה שהתפוצץ לו הדוד שמש בעיצומה של שבת קודש, ובדיוק כאשר פחד כך היה, ובשבת קודש כשחזר לביתו לסעודה שלישית לא ידעה אשתו היאך לספר לו על האסון, ואפילו חשבה להשתמש בסיפור עם אשת רבי מאיר שסיפרה לו על בעל הפיקדון שלקח את פיקדונו, והוא משל על פטירת הילדים, ואכן כשהחלה לספר אשת מיודענו זאת, כבר עיכל הנ"ל שח"ו מדובר בילדים, אך כשגילתה לו שהכוונה לדוד... התפחלץ שבעתיים, ויקרע את בגדיו וילבש שק ואפר, ויצא ברחובה של עיר ויזעק זעקה גדולה ומרה, ככה יעשה לאיש אשר טיפל בדוד יקר וכו', וכמובן שלא קיבל הגזירה כמות שהיא אלא מיד חיפש בספר טלפונים מומחה ופרופסור לדודי שמש, ואכן מצא אדם שלו שלושים שנות ניסיון בדודי שמש, ואף נקרא שמו בישראל מר "דודי שמש", ולאחר תוספת תשלום הגיע הלה מיד עם

והעצה הטובה לחיזוק היא השמחה במקצת מן האור, לשמוח עם כל התגברות ועם כל התאפקות, עם כל הישג ולו הקטן ביותר, כי מקצת מן האור דוחה הרבה מן החושך. את הדבר הזה נוכל ללמוד מנרות החנוכה, כאשר נר בודד דולק בחשיכה ומכניס בה אורה גדולה, וכמו שאור כל כך קטן מאיר כל כך הרבה, כך כל מעשה טוב שאנו עושים וכל רצון טוב מאמץ והתאפקות, כולם מאירים בכל העולם כולו. כי הקב"ה שמח במקצת מן האור גם כשהוא כל כך קטן ונמצא במקום כל כך נמוך. ודווקא כשיודעים לשמוח בדברים הקטנים ולא מוותרים על מקצת מן האור, אזי זוכים להיות "מוסיף והולך" על דרך "מצוה גוררת מצוה", עד שתהיה השלהבת עולה...

מה נלמד מאשת לוט

עוד עצה טובה נוכל ללמוד מהמעשה עם אשת לוט, אשר כידוע נצטוו לוט ומשפחתו שלא להביט אחורה אל עבר סדום המתהפכת, ואשת לוט הסתובבה ונהפכה לנציב מלח (פר' וירא), ומדוע נענשה בעונש כה גדול? רבו הפירושים בזה, ודבר נפלא ראיתי ב"כתב סופר" שבעצם כל זכות ההצלה של לוט הייתה בזכות שהאמין בקב"ה שאכן יהפוך את סדום, אך אשתו שפקקה בדבר והסתובבה לבדוק האם אכן סדום נהפכת, היא כבר לא זכתה להגנה ונענשה בחומרה כאנשי סדום. אך חשבתי בדרך רמז לומר דבר נוסף, שההסתובבות אחורה מזכירה את אלה אשר דרכם תמיד לבדוק מה אומרים עליהם ה"עולם" ואיך מכבדים אותם ומה דעת הרב "כולם"... אלה תמיד מסתובבים אחורה לראות איך מתייחסים אליה, וכן לעשות תחרות עם אחרים, "אחורה" הוא גם מלשון אחרים, שמסתובב לראות את הנעשה אצל אחרים. ומי שכל הזמן מסתובב אחורה סופו להיות נציב מלח... שחלילה לא יתקדם בעבודת השם.

כך התפוצץ הדוד שמש

ובעניין זה קראתי סיפור משעשע ביותר ממזכה הרבים ליאור גלזר שליט"א (בגיליון פתח הדביר פר' לך

העיזה שיצאה לפנסיה

נסיים בסיפור משעשע נוסף. כפרי אחד היה מגדל בחצרו עיזה, בני משפחתו היו מאכילים ומטפלים בעיזה, וכנגד זה הם היו חולבים את העיזה, ושותים כל יום חלב עיזים טרי. לימים, הזדקנה העיזה ו"יצאה לפנסיה", ושוב לא הייתה מספקת חלב. הכפרי היקר אמר לאשתו: כמדומני שהגיע הזמן לשחוט את העיזה ולערוך "סעודת מלכים", כך לפחות נהנה מהבשר שלה... אך הכפרית נבהלה מאד מהרעיון, היא חשה הכרת הטוב לעיזה ולא הסכימה שישחטו אותה, והרעיון נגזז.

יום אחד יצא הכפרי לטיול בחצרו והנה הוא מגלה שהעיזה נפלה בטעות לתוך בור בחצר, שמח הכפרי על ההזדמנות להתפטר מהעיזה ומיהר לאסוף חול ולהשליך עליה, כך חשב הוא לקבור אותה, מיותר לציין שהכפרי הבור לא הבין שזהו איסור חמור של "צער בעלי חיים".

הכפרי זרק על העיזה חול ועוד חול, אך לפתע שם לב שהעיזה רוקדת בתוך הבור... כל פעם שהוא זרק עליה חול, במקום להוריד את הראש ולבכות, היא פשוט קפצה מעל החול, עוד קצת חול נזרק עליה ועוד קצת, ולבסוף היא מצאה את עצמה מחוץ לבור...

כי כאשר נופלים עליך דברים, החכמה היא לקחת את הדברים האלה ולהפוך אותם עצמם למנוף עליה! ממש בבחינת "ירידה לצורך עליה".

כי דווקא הזמנים הקשים יכולים לקרב אותנו לקב"ה יותר מהזמנים הקלים, זה הזמן של "פנה אל תפלת הערער", זה הזמן של "תפילה לעני כי יעטוף", וזה הזמן של "יפה אחד בצער ממאה שלא בצער".

קשה לנו בעבודת השם? נתפלל לבורא עולם שיעזור לנו. וכפי שגדולי ישראל מבטיחים: לאורך כל ההיסטוריה לא היה אפילו אחד שבקש סייעתא דשמיא ברוחניות ולא נענה!!!

הנץ החמה, ועלה לגג, ויראה דוד מטופח להפליא, וכשירד לבית ראה שהמצב עגום, והייתה לו פליאה גדולה היאך למעלה נראה הדוד "פצצה" ולמטה "אחר הפצצה"?

אך לא לקח זמן רב לעלות על הנקודה המצערת, שנתגלה שמיודענו המתוק טיפח במשך 14 שנה את הדוד שמש של השכן שלו. ומוסר השכל מזה שהיהודי בזבז 14 שנה וטיפח משהו שלא קשור אליו, ובכך ישנם אנשים ש-120 שנה מתעסקים בדברים שלא קשורים אליהם, כסף, מעמד, כבוד, שכל זה שייך להשי"ת, ובמקום זה היה להם להשקיע בדברים השייכים אליהם והמה תורה ומצוות ומעשים טובים.

בושם יוקרתי בבית הכסא

ומספר הרב גלזר סיפור נוסף בשם ר' נריה סהר שיחי', ששמע על יהודי שעבר ברחוב ורדף אחריו ערבי והציע לו לקנות בושם ב-400 ש"ח וכשסירב ירד הלה ל-100 ש"ח ובכך ל-50, 20, עד שתוך כמה דקות ירדה ההנחה לחמישה שקלים [מה שרק סוג הנכרים הלזה יכול לעשות כנודע], והחליט הנ"ל לרגל המבצע לקנות כמה בשמים כאלו, בודעו שברור שהבשמים מזויפים אך יכולים להועיל בבית הכסא להפיץ ריח טוב. והנה לאחר תקופה התארח בביתו קרוב משפחה, אשר ביקש להשתמש בבושם אחד בארונו של מיודענו, ובושם זה מוערך ב-200 ש"ח לערך... והנה כאשר נכנס לבית הכסא ראה שם את הבשמים, ושאל את קרובו "היאך יתכן שבושם של 200 ש"ח הנך שם בארון, ובשמים של 800 ש"ח אתה זורק בבית הכסא..." ומיודענו כמובן הרגיעו שאין זה בושם אמיתי, ורק חיקוי עלוב שלא שווה יותר מכמה פרוטות, אך הקרוב התעקש שהלא הם בשמים יוקרתיים והינו בקיא בטיבם, יען כי שנים עוסק בתחום זה, וממש כך היא הנקודה בה אנו עוסקים והמוסר בזה נוקב עד לב השמים, לו ישכיל האדם יראה שהוא משקיע על דברים פעוטים, בזמן שאת הדברים החשובים באמת מניח בסוף סולם העדיפויות ומזניחם לאבדון.

עוצמתה של תפילה

נס קפה קר

כשחזרתי מהציון הייתי המום, כבר מרחוק הבחנתי בתור גדול של אנשים הממתינים לקבל קפה, איך קרה הנס הזה? והנה אני שומע את מיודענו מכריז: איים קפה, איים קפה... לא יאמן, ברגע שהוא החליף לנס קפה הקר את שמו, משנה שם משנה מזל... כולם פתאום רוצים לשתות.

מה עשה הקב"ה בזכות התפילה? הקב"ה לא "שינה סדרי בראשית", הוא לא החליף לו את הקפה בקולה, אלא פשוט העלה לו את הרעיון היצירתי לקרא למשקה הזה "איים קפה". וכאמור הרבה פעמים שנדמה לנו המצב כ"אבוד" ו"בלתי הפיך" הקב"ה יכול לסדר אותו בדרך פשוטה ויצירתית. אל תהיה ה"יועץ" של הקב"ה... אתה תתפלל וסמוך על הקב"ה שימצא כבר את הדרך להושיע אותך.

איך הכסף הגיע

וכמו שאני חוזר ומספר לכם כל הזמן את מה שהתרחש עימי פעם אחת, זה היה בשעה שישבתי בימי בין הזמנים בבית המדרש של ה"כולל", ישבתי עם ספרי חיזוק על ה"בטחון בהשם", וערכתי תשובות לשאלות שהתעוררו לי ולמשתתפי השיעורים, כאשר הנושא המרכזי הוא הבטחון בהשם שיכול להושיע אותנו גם כאשר אנחנו לא רואים פתח לישועה בדרך הטבע.

והנה תוך כדי הלימוד נזכרתי שאני זקוק לעשרים שקלים בכדי לקנות איזה דבר בדחיפות, לא מדובר בהרבה כסף, אבל באותו יום לא היה לי את הסכום הזה במזומן, ואמרתי לעצמי: אני אבטח בהשם שיעזור לי, אבל מה הוא יעשה? הלוואה אני לא רוצה לקחת, אז איך פתאום הכסף יגיע אלי, ועוד כשאני נמצא במקום כמעט שומם? וממש שאלתי את עצמי כך: וכי הכסף פתאום יפול אלי מהתקרה? כמה דקות אחרי ש"חיפשתי" בתקרה איזה פתח שדרכו השם "נחית" עלי את הכסף... דלת בית המדרש נפתחה וגברת זקנה נכנסת ושאלה אם אני

חברים יקרים, ברוך השם, לא חסר לנו על מה להתפלל... הקב"ה אוהב לשמוע אותנו והוא "מסדר" לנו כל הזמן טרדות שיוציאו אותנו מהתרדמת ויעוררו אותנו להתפלל וכך נשמור על קשר איתו יתברך. אלא מה? לפעמים המצב נראה כל כך אבוד עד שאנחנו שואלים את עצמנו: ואם אתפלל, וכי הקב"ה יהפוך את העולם ויעשה נס גלוי בכדי להושיע אותי?

ובאמת הקב"ה הרבה יותר יצירתי ויש לו מספיק דרכים להושיע אותנו, בדרך כלל אפילו בלי "להפוך את העולם". הנה, אספר לכם סיפור קטן שלימד אותי מדרכיו היצירתיות של אבינו מלכנו. שנה אחת כשעליתי לציונו של שמואל הנביא ע"ה ביום ההילולא הבחנתי ביהודי שעמד ליד מיכל ענק של שתייה עם ברזים, מדובר במיכל ענק עם גלגלים אשר מתחבר כנגרר לרכב, אותו יהודי הכריז בקול: "נס קפה קר, נס קפה קר", כל העוברים לידו לא התייחסו להכרזותיו, מי צריך נס קפה קר כשממש בסמוך אליו מציעים מתנדבים אחרים שלל פינוקים משובחים?? כשהבחנתי במצב הצטערתי מאד, יהודי טוב טרח כל כך הרבה ואף הוזיל מהונו סכום נכבד בכדי למלאות את המיכל הזה בקפה סוכר וחלב, בוודאי הוא התרגש לפני כן על הזכות שעוד מעט תיפול בחלקו להרוות את רבבות העולים לציון הקדוש. והנה כעת איזו אכזבה גדולה, חשבתי לעצמי שכשאחזור עם בני משפחתי מהציון אבקש מכולם לגשת אליו ולבקש שוב ושוב כוסות קפה ופשוט לשפוך אותם בכיור, הרי ממילא הכל ילך בסוף לפח, לפחות שהיהודי הזה לא יצטער... [אני לא יודע אם מותר לעשות את זה "הלכה למעשה" ולא כאן המקום להאריך]. לכן בדרכי לציון ביקשתי מבורא עולם: אנא ממך, רחם על היהודי שכל כך טרח, שלא יצטער, שיהודים יבקשו לשתות את הקפה שהכין.

הדלת הייתה קשורה שקית ניילון גדולה ובתוכה... ציפס טרי וחם, מנות בשר בצלי, מספר תוספות, ואף קינוח מיוחד לסוף הארוחה. במכתב שהיה מצורף נכתב כך: "לגברת... היקרה, מאז שעברת לדירתך החדשה הבטחתי לשלוח לך ארוחת צהריים טעימה ומזינה, אך כל פעם נדחה הדבר מחמת עיכובים שונים למיניהם. הפעם פרעתי את החוב, שיהיה לך ולילדיך לבריאות". על החתום הייתה שכנתה הטובה מהדירה הקודמת.

כעת היא פרצה בבכי של שמחה, על שהקב"ה קיבל את תפילתה ושלח להם ארוחה טעימה ומזינה. ועל ידה הם למדו שהקב"ה מכין לנו את כל הדרוש לנו, והוא יתברך רק ממתין שנפתח את הפה ונבקש, "הרחב פיך ואמלאהו", ובורא עולם יכול לתת לנו הכל תיכף ומיד.

הדפיקות על הדלת

כאמור פעמים רבות אנחנו מתפללים, ומיד לאחר מכן המצב נהיה רק יותר גרוע... ברור שזהו ניסיון האם נסמוך על השי"ת, או שמא חלילה נתייאש ונפסיק להתפלל.

אומר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א משל למה הדבר דומה, לאחד שבא לנקוש על דלת חברו, הוא שם לב דרך העינית שבדלת שיש אור בבית, אך משנקש בדלת לפתע האור נעלם, הסיק הנוקש שבעל הבית מתעלם מדפיקותיו והולך לישון... אך באמת בעל הבית ניגש לפתוח את הדלת, ורק משום שהוא התקרב אל הדלת נסתרה העינית... ללמדנו שדווקא לפני שדלת הישועות נפתחת ישנו חושך...

ובאמת הבעיה שלנו היא שפעמים רבות אנחנו רואים את החושך הזה ופשוט מתייאשים ובורחים... מפסיקים לצפות לישועה ונכנסים לייאוש, ואז הקב"ה בא לפתוח את דלת הישועות אך לצערנו אנחנו כבר לא נמצאים ליד הדלת...

לכן חשוב מאוד לא לאבד את התקווה אף לא לרגע, וגם אם התפללנו ואנחנו רואים פתאום "חושך" נמשיך להתפלל ולקוות לישועה, כי הקב"ה מושיע רק את מי שמקווה לישועתו ולא מתייאש.

מכיר אברך מסוים, ולאחר שעניתי בחיוב היא בקשה שאמסור לו סכום כסף שהיא נוהגת לתת לו פעם בחודש, היא הניחה את הכסף לידי ופנתה לצאת, לפתע, פתאום היא חזרה פנימה ושאלה אותי אם גם אני לומד כאן בכולל, לאחר שעניתי בחיוב היא הוציאה חמישים שקלים ואמרה: זה בשבילך...

רבותי! בדיוק כשעסקתי בנושא הזה, רצה הקדוש ברוך הוא ללמד אותי לסמוך עליו בעיניים עצומות, גם כשאני לא מבין איך בכלל תוכל לבא הישועה שלי. כי אני החלטתי באותו יום שלא אבקש הלוואה, כך שלכאורה לא היה סיכוי לכך שפתאום יבא מישהו מעצמו וייתן לי בדיוק עכשיו כסף, ועוד כשאני נמצא במקום די שומם, אך אם השם רוצה...

ארוחת צהריים מן השמים

קראתי סיפור נפלא בעלון "פניני עין חמד". גברת אחת עובדת בשעות הבוקר מביתה, לקראת הצהריים היא עוזבת את הכל ונפנית להכין ארוחת צהריים, לפני שילדיה ישובו אל הבית, באחד הימים בדיוק בשעה שפנתה להכין את ארוחת הצהריים צלצל הטלפון בביתה, על הקו הייתה ידידה שלה אשר ביקשה ממנה להתקשר בדחיפות אל אישה מסוימת, מדובר היה בנושא חשוב וממש דחוף, ואותה ידידה התעקשה שהעניין אינו סובל דיחוי, היא התקשרה אל אותה אישה והשיחה התארכה הרבה יותר מהצפוי, ובסיום השיחה, כשהניחה את שפופרת הטלפון במקום נדהמה לגלות שהשעה כבר אחת ועשרים!

הגברת נכנסה ללחץ, הן בעוד עשר דקות אמורים הילדים לשוב הביתה, ומניין תגיש להם אוכל? באותו הזמן לא היו בבית אפילו מוצרי חלב. היא הרימה את עיניה למעלה ובדמעות פנתה לקב"ה: "אתה יודע שהתעכבתי בטלפון רק בכדי לעשות חסד, אנא, עשה גם אתה חסד עם ילדיי, ובבקשה תדאג להם לארוחת צהריים". סיימה הגברת בתפילתה מתוך אמונה ש"המשיביע לכל חי רצון" ידאג לילדיה לארוחה מזינה.

באותו הרגע נשמע צלצול בדלת הכניסה, היא פתחה את הדלת, אף אחד לא עמד שם, אך לידית

ונניח שמצאנו אדם כזה, צריך לדאוג שהמשפחה שלו תסכים לתרום את האיברים שלו, יהודים רבים מקפידים על ההלכה ולא תורמים איברים, ונניח שמצאנו אדם בריא שההורים והמשפחה הסכימו לתרום את הלב שלו, צריך שהלב יהיה בגודל מתאים לממדי הלב של המושטל, ובמקרה של דוד דניאל ישנה בעיה נוספת – יש לו סוג דם נדיר מאד, ורק אחד מתוך מאה אלף איש יכול להתאים לסוג הדם שלו. ולכן, סיכם הפרופסור: הסיכויים שנמצא לב כזה, שואפים לאפס!

הפרופסור המשיך ואמר: ונניח שנמצא ויהיו כל הנתונים הללו, אתה יודע כמה אנשים מחכים בתור להשתלת לב? ביניהם ישנם כאלה שיש להם את היכולת הכספית לשלם הרבה מאד בכדי לקבל לב כזה, ולדוד דניאל אין משפחה ואין לו אפילו שקל בארנק. נראה לך שנוכל להשתיל לו לב? לכן, סיכם הרופא: דע לך שהתפילה שלך היא תפילת שווא. הרב נבהל מאד מדברי הפרופסור, ועם זאת הוא חזר על דברי חז"ל: "אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים".

לאחר כשבועיים ימים היה פיגוע בנתניה, אחת מהפצעות קשה מאד הייתה במצב קריטי, מדובר בתירת מאוסטרליה, מרצה באוניברסיטה באוסטרליה למדעי המזרח התיכון. היא הגיעה עם קבוצה של תיירים לארץ במסגרת סיור עיוני. היא ביקרה בסוריה, לבנון, עזה, וגם בישראל, לאחר מסע של כמה ערים בארץ, ביניהן קיסריה, הם הגיעו לבית מלון בנתניה ושם שהו עד התחנה הבאה. באותו יום המרצה שהייתה אחראית על הטיול אמרה לקבוצה שיש להם אפשרות בשעה הקרובה לעשות קניות ולהתארגן ובעוד שעה האוטובוס יחכה להם וימשיכו הלאה. היא החליטה להיכנס לקניון בנתניה, היה תור בכניסה עקב בדיקתו הקפדנית של המאבטח. צמוד למאבטח עמד מחבל מתאבד עם חגורת נפץ על מותניו, ולפתע נשמע פיצוץ עז. אלה שעמדו במעגל הראשון אליו נהרגו במקום, אלה שעמדו במעגל

ראיתי דבר נפלא בשם הרה"ק ה"ייטב לב" זצ"ל, שכאשר הבן עדיין קטן וסמוך על שולחן אביו, הרי שאביו דואג לו לכל צרכיו, אך כמה שהבן גודל ונעשה עצמאי יותר כך הוא צריך לדאוג יותר לעצמו. וכל זה עשה השם יתברך כמשל על הנהגתו אתנו, שמי שמרגיש את עצמו "עצמאי" ולא תולה את כל בטחונו בהשם יתברך, אומר לו השם יתברך: נראה אותך מסתדר לבד... אך מי שחש סמוך על שולחן השם יתברך, ומרגיש שהוא לא יכול לעשות שום דבר בלתי השם יתברך, עד שתולה את כל בטחונו בהשם, הרי שהשי"ת ייתן לו את כל צרכיו!

(עפ"י "מאמרי חיוק" רפ"ט)

אפילו חרב חדה

אמרו חז"ל "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים" (ברכות י.), ותמיד הקב"ה יכול להושיע אותנו.

ובהקשר לזה קראתי סיפור מדהים במיוחד (בעלון "אור שרה" גיליון 759) בשם הרה"ג רבי אהרן קטנוב שליט"א. לפני שנים חי יהודי בשם רבי דוד דניאל ז"ל, הלה לקה בליבו והוא אושפז במחלקת טיפול נמרץ שם הוא הורדם וחובר למכונה אשר תפקידה להחליף את פעולת הלב, מכונה זו יכלה לעזור לו למשך שלושה חודשים בלבד, והרופאים צפו שאם עד אז לא תתקבל תרומת לב עבורו, הוא יסיים את חייו רח"ל. הרב קטנוב שליט"א ביקר בשעתו את החולה וערך עבורו "מי שברך", הפרופסור שהיה מנהל המחלקה הבין שהרב מתפלל לרפואת החולה, והוא פנה אליו בהלצה: "האם אתה מאמין שהתפילה שהתפללת עליו תועיל והוא יצליח לקום?", והרב אמר לו שאכן הוא מאמין בכוחה של התפילה בכל מצב, הפרופסור צחק למשמע תשובתו, ואף הסביר לו שבכדי לקבל לב להשתלת צריך למצוא אדם בריא על ערש דווי, כי אין אפשרות לעשות השתלת לב מאדם שכבר מת, ואדם בריא הרי לא יתרום את ליבו... ואדם חולה הלב שלו נמצא בשלב של ריקבון מהמחלה, ולכן יש למצוא אדם בריא שנפגע כתוצאה מנפילה

קיבל הרב פרידמן מכתב מחברת החשמל בו הם מעדכנים אותו על שבכוונתם לנתק את זרם החשמל לישיבה, עקב בעיות בטיחות חמורות שמצאו במקום. מדובר על "בעיות" שלוקח זמן רב לתקן אותם, ופירושו של דבר שהישיבה תיאלץ להסגר לזמן מה, והבחורים יהיו בסכנה רוחנית לא פשוטה.

הרב פרידמן נסע לבני ברק למעונו של מרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל (וי"ד כ"ד בכסלו), כשהוא מבקש עצה וברכה ממרן. באותה שעה שהה בבית בחור בעל תשובה מישיבת "נתיבות עולם", אותו בחור כאב מאד את הסכנה הרוחנית אליה נקלעה ישיבת "בני ראם", והוא שאל את מרן הרב שטינמן האם אפשר לנסות ולהגיע לדרגה של בטחון בהשם – שהוא יבקש מהקב"ה שיזמן לפניו את מנהל חברת החשמל, ושהמנהל ישתכנע לבטל את הגזירה? שכן לאחר בירור שנערך התברר שרק המנהל הראשי מוסמך לבטל את הצו הזה.

ענה לו הרב שטינמן: "קשה הדבר".

ובכל זאת, שאל התלמיד: האם מופקע מהמציאות לנסות "בטחון" שכזה?

וענה הרב: "אתה יכול לנסות".

הבחור שמח לשמע התשובה, והוא בקש את ברכת הרב שיצליח להתחזק בבטחון. לאחר מכן הוא נסע לישיבתו כשבראשו עולה המחשבה שהבחור הראשון איתו ישוחח יהיה הוא שליח ההשגחה... הוא פנה ראשית לבית המדרש ללימוד רציני של חצי שעה, על מנת לגייס את "כח התורה" לתפילתו, ולאחר מכן הוא פתח בתפילה חרישית, למען ישיבת "בני ראם". כשסיים פנה אל הבחור הראשון שנקרה בדרכו ושאל אותו: אתה מכיר את מנהל חברת החשמל? אותו בחור הופתע מהשאלה והשיב: איך ידעת??

לאותו בחור קראו ר' עדי גלזר שליט"א והוא סיפר שאביו אשר שמו שייע גלזר היה בצעירותו אחד האלופים הגדולים במשחק הכדורגל (וזכה אח"כ שבנו יחזור בתשובה, ובהמשך אף החזיר את אביו בתשובה), ומנהל חברת החשמל הוא מעריץ גדול

השלישי ממנו נפצעו קל עד קשה, ואלה שעמדו במעגל השני רובם היו במצב קריטי עד אנוש, ואחת מהן הייתה התיירת מאוסטרליה. כחות ההצלה הבינו שהזמן שלה קצוב ורצו לדעת מה לעשות, בדרך לבית החולים התקשרו לאוסטרליה ואיתרו את ההורים שלה. התברר שהתיירת הזו היא אישה בערך בת ארבעים, לא נשואה, ואמא שלה מנהלת עמותה שדוגלת בהשתלת איברים.

האמא ביקשה לתרום את איברי הבת לבתי החולים בארץ, וכל איבר נתרם לבית חולים אחר, והנה היחיד שהתאים לו הלב של התיירת מבחינת סוג הדם הנדיר שלה וממדי הלב היה דוד דניאל! הניתוח הצליח ודוד זכה לשבע שנות חיים נוספות. כי אם הקב"ה רוצה הוא יכול תמיד להושיע. והוא יתברך נתן לאותה אישה מאוסטרליה את המחשבה להגיע לארץ ישראל, ובדיוק בתקופה ההיא, ובדיוק לפי המסלול הזה בו היא תהיה דווקא בנתניה ובדיוק ליד המחבל, לא קרוב מידי ולא רחוק... ובדיוק אמא שלה דוגלת בהשתלת איברים, ובדיוק האדם היחיד שהתאים לו הלב שלה היה דוד דניאל. ללמדנו שהכל תלוי אך ורק ברצון השם יתברך, ואסור להתיאש מכחה של התפילה.

ודבר נפלא ראיתי בזה בספר "מבשר טוב" (ויגבה לכו) בשם ה"ישועות אברהם" על מש"כ בפרשת נח (ויא) "ביום ההוא נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו", ולכאורה די במה שנבקעו מעיינות תהום רבה בכדי לעשות מבול בעולם, ובשביל מה גם ארובות השמים נפתחו? אלא לרמז לנו שגם כאשר מידת הדין מתוחה ח"ו, עד כדי כך שכבר נבקעו מעיינות תהום רבה, גם אז ארובות השמים נפתחו – שערים הרחמים שבשמים נפתחים, ואם עושים תשובה מתגברת מידת הרחמים!

השחקן שהציל ישיבה

ישיבת "בני ראם" הקומה על ידי הרה"ג רבי שמואל פרידמן זצ"ל, מתוך מסירות נפש גדולה, כאשר הוא עם בני ביתו גלו למקום שממה הרחוק מישוב שם הקימו את הישיבה, וכן נסעו רבות לחו"ל לגיוס תרומות להחזקת הישיבה. והנה ביום מן הימים

היא נשרפה במהלך השריפות הגדולות שהיו בצפון!

במילים אחרות: אם הוא לא היה נוטל עצה מן הזקנים הוא היה קונה דירה, ושבועיים אחר כך היה נכנס אליה, ושבועיים אחר כך הוא היה נשאר בלי בית רחמנא ליצלן, ובלי רהיטים וכל הציוד שבתוך הבית...

אז נכון, אולי הוא היה מקבל אחר כך פיצויים, אבל זה נראה לכם נחמד? לעבור עוד "גלות", ומי יודע איפה הוא היה מוצא לבינתיים דירה חלופית, כל מי שחיפש פעם דירה לשכירות מתוך לחץ של זמן מבין טוב מאד על מה אני מדבר.

הסידור שנפל מעזרת נשים

והנה סיפור שהתרחש לאחרונה. קבוצת בנות מסמינר נסעו לשבת נופש בעיר הקודש צפת, הם עלו בליל שבת קודש לעזרת הנשים של אחד מבתי הכנסת והצטרפו לתפילת קבלת שבת. המורה שלהם החזיקה בידה את התינוקת שלה ביחד עם סידור תפילה, ולפתע תפס התינוק את הסידור והשליך אותו אל עבר עזרת הגברים שהייתה עמוסה במתפללים. המורה דאגה שמא נגרם למישהו איזו עוגמת נפש מחמת התקרית, ולכן לאחר התפילה היא ביררה מה ארע בעזרת הגברים באותה השעה. והתברר שרגע לפני התקרית נכנס לבית הכנסת בחור בעל תשובה ומכיוון שבית הכנסת היה מלא במתפללים הוא לא מצא סידור תפילה פנוי, הוא לא ידע את התפילה בעל פה, ולכן פנה לקב"ה בתחינה שישלח לו סידור, והנה אך סיים את תפילתו ועל השולחן שלפניו "נחת" סידור הישר מהשמים...

כך ניצל האסיר ממוות

כאמור, אף פעם אין להתיימשך מלהתפלל, וגם אם לא מוצאים דרך טבעית לפתרון הבעיה, "היד השם תקצר?!!" "היפלא מהשם דבר?!!" וזוה אספר לכם סיפור נפלא שהתרחש עם מרן ה"כתב סופר" זצ"ל.

בתקופתו של מרן ה"כתב סופר", הועסק משרת גוי באחד מבתי היהודים, אותו משרת שהיה אדם רע מעללים הצליח בערמומיות לגנוב את ארנקו של

של אביו... הבן פנה אל אביו והצליח לרתום אותו לטובת הישיבה. האב פנה לקביעת פגישה עם מנהל החברה, וכששמעה המזכירה את שמו של ה"אלוף" היא עזבה את כל עיסוקיה ופנתה למנהל בכבודו ובעצמו, שכאשר שמע מי מעוניין לפגוש אותו הורה על דחיית כל הפגישות המתוכננות למחר בבוקר, על מנת ש"יזכה" לפגוש במשרדו את ה"אלוף". האב ובנו נפגשו עם המנהל, כשהבן מראה למנהל אלבום תמונות מהווי הישיבה, והוא מנסה להסביר למנהל עד כמה הישיבה הזאת נצרכת והכרחית. והמנהל שומע את הכל בחוסר סבלנות כשהוא מחכה לשמוע כמה כסף רוצים לבקש שייתרום לישיבה...

כשסיים הבן לרצות את דבריו, שאל אותו המנהל: ומה כל זה קשור אלי? והבן הראה את הצו לניתוק החשמל, כשהוא מבקש שהמנהל יבטל את הצו, "זה הכל?" שאל המנהל כשהוא נושם לרווחה, ומיד במקום הוא ביטל את הצו, כשהוא אף קובע להם פגישה עם מנהל מחוז דרום בחברת החשמל, ומורה לכל האחראים לעזור לישיבה ולטפל בבעיות תיכף ומיד, וליהודים הייתה אורה ושמחה.

(הובא בספר "בטחון ואמונה" למרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל)

האברך שניצל מהשריפה

ולכבוד יומא דהילולא דמרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל [כ"ד כסליו] אספר סיפור נוסף אשר התרחש עם אחד מידידי שיחי. מדובר באברך תלמיד חכם אשר רצה לקנות דירה והוא היה מאד מבולבל, כי הוא הסתפק בין שתי מקומות זכרון יעקב בצפון או ישוב מסוים בדרום, והוא כבר הספיק למצוא דירה שמצאה חן בעיניו בזכרון יעקב, אבל עדיין הוא היה מסופק אם ללכת על זה, אז הוא אמר לבעלים של הדירה: תשמור לי את הדירה, אני כנראה יחתום איתך חוזה בהמשך השבוע.

אותו חבר נכנס למרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל והתייעץ איתו האם באמת לקנות ב"זכרון", הרב שמע את צדדי הספק ופסק לו: לפי הנתונים שהצגת לי תקנה בדרום, בשבילך זה עדיף.

החבר ממשיך ומספר שממש כחודש אחר כך הוא מקבל עדכון שהדירה ההיא שהוא כמעט קנה...

ה"כתב סופר" קם ממיטתו והורה לשמש שלו להעיר את כל בני העיר אנשים נשים וטף לתפילת רבים כעת בבית הכנסת, למען הצלת היהודי האסיר. הרב סיפר לבני עירו על החלום שחלם, וביחד הם ערכו תפילה ארוכה וסליחות, לביטול הגזירה הנוראה. והתפילות עשו את שלהם! השופט הראשי קם בבוקר והחליט שרגע לפני ביצוע גזר הדין הוא מעוניין לחקור את המשרת... המשרת שכבר עסק בהכנות לחגיגת שמחתו הגדולה היה המום מהחקירה הבלתי צפויה, עד שמהר מאד הודה שידו במעל, והוא הועלה על הגרדום במקומו של היהודי. וכל יהודי העיר ראו מהי כחה של תפילה גם במצב הנראה כחסר סיכוי.

(הובא ב"טיב המעשיות", "כי אתה עמדי")

"תחיית המתים" בזמנינו

לפני כמה שנים זכיתי להיכנס אל הקו"פ אל כ"ק מרן האדמו"ר מביאלא שליט"א המחבר למעלה ממאה ספרי "מבשר טוב", באתי אליו להכיר טובה על ספריו המלאים עידוד וחיזוק להתמודדות עם ניסיונות הדור, כאשר ספריו עוזרים לי רבות במלאכת הקודש, ובפרט בעריכת הספר "יגעתי ומצאתי", שם הבאתי הרבה מדבריו המחזקים. מרן האדמו"ר שליט"א שמח לקבל את ספרי "יגעתי ומצאתי", בו הוא עיין דקות ארוכות, כשהוא מחזק את ידינו במלאכת הקודש של "אשריכם ישראל" ומרחיב בדיבור עד כמה דורנו זקוק להרבה עידוד וחיזוק, ולסיום הוא אף העניק לי הקדשה בכתב יד קודשו. לאחר מכן שאל אותי האדמו"ר האם יש לי את ספרו "מבשר טוב – מאמר תחיית המתים", והשבתי לו שהספר נמצא אצלי בהשאלה, והוא אמר שכדאי לי לרכוש את הספר הזה שבוודאי יעזור לי רבות במלאכת החיזוק של "אשריכם ישראל". ואכן לא עזבתי את בית מדרשו, עד שיצרתי קשר עם האחראי על מכירת הספרים ורכשתי במקום את הספר הנ"ל.

לא אאריך כעת בציטוטים מתוך הספר אשר כל כולו נועד לחזק את בני ישראל שלא להתייאש מן הרחמים בכל מצב שהוא, ולהאמין בכוחה של

מושל העיר. כשקלט המושל שמאן דהוא העז "לפלח" את ארנקו באמצע היום, חמתו בערה בו, הוא לא היה מסוגל לסלוח על פגיעה שכזו. והוא הורה למשטרה לעשות הכל כדי למצוא את הגנב ולהביא אותו למשפט מוות.

כשהבין המשרת הגוי שחייו בסכנה, הוא מיהר להחביא את הארנק בין חפצי היהודי, כשהוא מייחל למותו של היהודי על מנת ליירש את ביתו. ואכן, המשטרה ערכה חיפוש מבית לבית, הארנק נמצא, והיהודי הובהל למשפט על אף תחנוניו המרובים והפצרותיו החוזרות ונשנות להאמין לו שכלל אינו יודע איך הארנק הגיע לביתו. השופטים הגויים לא התאמצו לחתור למשפט אמת, ומהר מאד נפסק גזר דינו לתליה בכיכר העיר בעוד שבוע ימים, כשלביתיים הינו אסור בבית האסורים.

כששמע ה"כתב סופר" זצ"ל על הגזירה הנוראה הפעיל את כל קשריו בשלטון לביטול הגזירה, ולכל הפחות לפדות את היהודי בממון רב, אך התברר שהמושל נפגע מאד מהגניבה ולא הסכים למחול על כבודו, גם תמורת הון רב. כשראה ה"כתב סופר" שמעירו לא תבוא הישועה נסע לעיר הבירה ושם השתמש בקשריו עם השלטון, כשהוא כל הזמן מתמרן בין גיוס כספים למתן שוחד לאנשי השלטון, לבין פגישות עם עוד ועוד בכירים בשלטון. אך מאמציו לא נשאו פרי, והתברר לו שכל עוד המושל המקומי לא יוותר על כבודו, אין מי שיוכל לבטל את הגזירה.

חזר ה"כתב סופר" לביתו בלילה שלפני מועד ביצוע התליה, כשהוא מותש לחלוטין מכל מסעותיו ומאמציו בשבוע האחרון. וכך מתוך חולשה יתירה הוא נפל על מטתו ונרדם. והנה אביו מרן ה"חתם סופר" זצ"ל בא אליו בחלום ואמר לו: בני היקר, איך אתה מסוגל לישון כאשר מחר אמור אחד מבני קהילתך להיהרג על לא עוול בכפיו?! וה"כתב סופר" ענה לאביו: אבא, עשיתי כל מה שביכולתי להצלת היהודי, וכי מה עוד ניתן לעשות? ואביו זצ"ל השיב לו: בודאי שיש עוד מה לעשות, תתפלל, בלילה שכזה לא ישנים.

בעבר הייתי גר בדירה קטנה, המשפחה גדלה ברוך השם, והיינו זקוקים בדחיפות לבית גדול יותר, חתמתי חוזה על רכישת דירה בפרויקט, כאשר אני מקווה למכור את הדירה הקטנה בהקדם, על מנת לעמוד בכל התשלומים. פרסמתי על הדירה למכירה, ובמשך שנה באו רבים לראות את הדירה, אך למעשה אף אחד לא התלהב ממנה, הדירה הייתה ממש מוזנחת במצב לא הכי טוב, פתחת את הברז במטבח וקיבלת ב"עסקת חבילה" גם נטילת ידיים וגם מקלחת, וכשפתחת את הברז במקלחת הרווחת גם שטיפת רצפה בכל הדירה... בקיצור, הדירה לא עשתה רושם חיובי. שנה עברה ומועד קבלת המפתח מהפרויקט התקרב, ומה אעשה? אם לא אמכור את הדירה הישנה לא אוכל לשלם את התשלום המרכזי של הדירה החדשה.

הגיע היום בו הייתי אמור לשלם את התשלום האחרון ולקבל את המפתח, ואני אנה אני בא... כך נמשך הדבר שנה נוספת! כאשר בכל חודש אני מתחייב לחברת הבנייה בתור קנס על איחור התשלום - עוד שש אלף שקל! תוך קצת יותר משנה זה כבר הגיע לשמונים אלף שקל!

יום אחד מצאתי את עצמי לבד בבית, זה היה ביום חמישי, כולם יצאו לעבודה או ללימודים, נעלתי את הבית, וליתר בטחון נעלתי גם את החדר, ופשוט פתחתי את הפה ואת הלב, בכיתי ואמרתי לבורא עולם: אבא! אני לא מסתדר לבד, חשבתי שאני מספיק חכם בכדי למכור ולרכוש דירה, ומספיק בעל יכולת כלכלית בכדי להתמודד עם כל עיכוב שהוא, סמכתי על עצמי, חשבתי שיש לי איזה משהו מעצמי, אבל זהו! אני מודה, אני אפס אפסים, אין עוד מלבדך, רק מה שתחליט זה מה שיהיה, ואני בטל ומבוטל לרצונך יתברך. אנא ממך, רחם על משפחתנו ותשלח לנו קונה לדירה הישנה. כך המשכתי והתפללתי מתוך אמונה ש"אין עוד מלבדו", השתמשתי בסגולה של מרן רבינו חיים מוולוז'ין זצ"ל, לזכור שהכל תלוי אך ורק בבורא עולם, והוא יתברך אין לו אף מניעה לסדר את הכל תוך פחות משנה.

כאמור זה היה ביום חמישי, והנה ביום שני הבא הטלפון שלי צלצל, מישהו ביקש לבא לראות את הדירה העומדת למכירה, טלפונים כאלו קיבלנו מידי פעם, כבר הפסקנו לתלות בהם תקוות, אתה

התפילה לביטול גזירות קשות. רק אצטט את לשון השער של הספר:

"ספר מבשר טוב. מאמר תחיית המתים. מחיים - ובכל הזמנים. בו יתברר בבירור גמור שלעולם אין להתייאש משום חולה, אפילו מחולה אנוש שהגיע עד שערי מוות, או חלילה חולה החולה במחלה הידוע רח"ל, אין להתייאש כלל. כי השם יתברך רופא חולי עמו ישראל, ודרך רפואת ישראל שונה מדרך רפואת אומות העולם, ואף אם על פי דרכי הרפואה אפסה תקוותו מחויבים להעתיר בעדו, כי על ידי תפילה אפשר להשיבו ולהחיותו. כי אדרבה אם מתייאשים מחולה, אפילו מחולה אנוש שהגיע עד שערי מוות אזי מידת הדין גוברת רח"ל, ואם אין מתייאשים - אפשר להשיבו לחיותו. והוא משורש תחיית המתים הכתובה בתורה - שהיא נצחית תמיד בכל זמן".

קפיצת הדרך

נסיים בווארט נפלא וסיפור מדהים במיוחד. בוקר אחד יצאתי מביתי לכיוון בית המדרש, יהודי יקר עצר את רכבו והזמין אותי להצטרף אליו כ"טרמפ", משהתיישבתי ברכבו הוא בקש לשמוע ממני "חידוש תורה". אמרתי לו דבר שזכיתי לחדש בס"ד, ובעקבות אותו חידוש הוא נזכר בסיפור מיוחד שארע אתו לפני שנים.

ומהו אותו חידוש? התורה הקדושה מספרת לנו בפרשת ויצא על יעקב אבינו ע"ה שיצא מבאר שבע על מנת להגיע לחרן, "ויפגע במקום", ומביא רש"י הסבר מיוחד ש"ויפגע" פירושו "ויתפלל", והתורה שינתה ולא כתבה במפורש "ויתפלל" אלא "ויפגע" ללמדנו שבאותה שעה קפצה לו הדרך. וחידשתי בס"ד שלא לחינם רמזה התורה את ענין קפיצת הדרך בדיוק במילה שבאה לבטא תפילה, שיש כאן רמז נפלא שתפילה עושה "קפיצת הדרך"...

הנהגה התפעל מהחידוש ואמר לי: אתה לא יודע עד כמה זה נכון! כמה דברים שרדפתי אחריהם בכל הכוח ולא תפסתי אותם, ומשהשתמשתי בכוחה של תפילה זכיתי לקפיצת דרך, ו"פתאום" העניינים הסתדרו כל כך בקלות. ואז הוא סיפר את הסיפור הבא:

תוקפו של המענק, ואם הוא לא ינצל אותו יפסיד את זכאותו, לכן הוא מאוד לחוץ ומתפשר על הכל, ובלבד שהחווה יהיה עכשיו ומיד...

זו הייתה תפילה שעשתה קפיצת הדרך...

יזכה אותנו השם יתברך להתחבר אליו בלב שלם בתורה ובתפילה ובכל ענייני עבודתו יתברך, ונזכה להיוושע בכל מכל כל, בגאולה השלמה במהרה בימנו אמן.

רוצה לבא? ברוך הבא. והוא בא, הסתכל על הדירה כמה רגעים, ואז שאל כמה אני רוצה עליה, העליתי את המחיר בכוונה, כדרכם של סוחרים, שיהיה לקונה על מה להתמקח וכך אוכל לעשות לו "הנחה", אך מיודענו לא ניסה להתווכח, הוא רק בקש שנעשה חווה עכשיו ומיד!

זה בהחלט היה מוזר והקונה הסביר לי שקיבל מענק מיוחד לרכישת דירה, בעוד ימים ספורים יפוג

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יקותיאל דב

בן יחזקאל הלוי פרידמן זצ"ל

נלב"ע כ"ב אלול תשפ"ב

לעילוי נשמת

רבי יוסף בן חנינה דויאב ז"ל

לעילוי נשמת

רחל בת אדוניהו ז"ל

זכות זיכוי הרבים לטובת נשמת האדמו"ר מנדבורנה

הרה"ק רבי יעקב ישכר בער

בן הרה"ק רבי חיים מרדכי זצוקללה"ה זי"ע

נלב"ע ז' אדר תשע"ב

לזכות התורם

לברכה והצלחה וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיו

לרפואת מו"ר רבי מיכל דוד בן אסתר

לרפואת

אליהו בן רחל

לרפואת

רחל צפורה פייגא בת ציונה צירל

דבורה

לתרומות והנצחות

נא לפנות 08-9743208 \ 0527-608955